

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoKR/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114220847
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7114220847.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Vladimíra Hriba, PhD. a Mgr. Márie Hlaváčovej v spore žalobcov: 1. NATAS s.r.o., so sídlom Tešedíkova 60, 040 17 Košice, IČO: 36 601 888, 2. Y. V., O. X, XXX XX V. proti žalovanému: JUDr. Viera Dobrovolská, správca konkurznej podstaty úpadcu ARCHUS, spol. s r.o. Košice, so sídlom Tešedíkova 60, 040 17 Košice, IČO: 31 723 039, so sídlom kancelárie správcu ul. Jána Kalinčiaka 6, 071 01 Michalovce, zast. AK TARABČÁK s.r.o., so sídlom Hlavná 13, 080 01 Prešove, IČO: 36 859 109, v konaní o určenie pohľadávky, o odvolaní žalobcu v 1/ rade a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 14.6.2017, č.k. 30Cbi/11/2014-200 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho I. výroku a vo výroku o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu žalobca v 1/ rade - žalovaný.

Z r u š u j e rozsudok v jeho II. výroku a vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu žalobca v 2/ rade - žalovaný a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v 1/ rade v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu o určenie, že pohľadávka veriteľa NATAS s.r.o. zo dňa 7.11.2011 evidovaná na Okresnom súde Košice I pod č. 28, sp.zn. 26K/54/2011 vo výške 116.178,71 eur zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 28 voči dlžníkovi ARCHUS, spol. s r.o. Košice, so sídlom Tešedíkova 60, 040 17 Košice, IČO: 31 723 039 je v celom rozsahu zistená čo do prihláseného právneho dôvodu, vymáhateľnosti a výšky poradia uspokojenia a jej pohľadávkou zabezpečenou čo do výšky 116.178,71 eur zamietol; určil, že pohľadávka veriteľa - Mgr. Y. V. zo dňa 7.11.2011 evidovaná na Okresnom súde Košice I, pod č. 18 sp.zn. 26/54/2011 vo výške 322.554,24 eur zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 18 voči dlžníkovi ARCHUS, spol. s r.o. Košice, so sídlom Tešedíkova 60, 040 17 Košice, IČO: 31 723 039 je v celom rozsahu zistená, čo do právneho dôvodu vymáhateľnosti a výšky a poradia uspokojenia. Žalovanému priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v 1/ rade vo výške 100%; žalobcovi v 2/ rade priznal náhradu trov konania voči žalovanému v plnej výške 100%.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobcovia domáhali, aby súd určil, že pohľadávka veriteľa - žalobcu v 1/ rade NATAS, s.r.o. zo dňa 7.11.2011 evidovaná na Okresnom súde Košice I pod č. 28, sp.zn. 26K/54/2011 vo výške 116.178,71 eur, zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 28 voči dlžníkovi ARCHUS, spol. s r.o. Košice, so sídlom Tešedíkova 60, 040 17 Košice, IČO: 31 723 039, je v celom rozsahu zistená, čo do prihláseného právneho dôvodu, vymáhateľnosti a výšky poradia uspokojenia a je pohľadávkou zabezpečenou, čo do výšky 116.178,71 eur a určil, že pohľadávka veriteľa žalobcu v 2/ rade Mgr. Y. V. zo dňa 7.11.2017 evidovaná na Okresnom súde Košice I pod č. 18 sp.zn. 26K/54/2011

vo výške 322.554,24 eur zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 18 voči dlžníkovi ARCHUS, spol. s r.o. Košice, so sídlom Tešedíkova 60, 040 17 Košice, IČO:31 723 039 je v celom rozsahu zistená, čo do právneho dôvodu vymáhateľnosti a výšky a poradia uspokojenia.

3. Žalobcovia dôvodili, že uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 18.10.2011č.k. 26K/54/2011-107 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu ARCHUS, spol. s r.o. Košice a za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. Viera Dobrovodská.

4. Do konkurzného konania si v zákonom stanovenej lehote ako veritelia prihlásili svoje pohľadávky, a to žalobca v 1/ rade dňa 9.11.2011 v sume 116.178,71 eur s právnym dôvodom vzniku pohľadávky Zmluva o pôžičke zo dňa 13.10.2016, druh zabezpečovacieho práva záložná zmluva so zabezpečenou sumou 116.178,71 eur, deň vzniku 16.10.2006, deň registrácie záložnej zmluvy 16.10.2006. Žalobca v 2/ rade si prihlásil svoju pohľadávku dňa 9.11.2011 v sume 492.962,89 eur s právnym dôvodom vzniku pohľadávky - pôžička za účelom platobnej neschopnosti.

5. Keďže po prihlásení pohľadávok správca konkurznej podstaty oznámil žalobcom, že na ich prihlášky sa neprihliada, svoj nárok (o určenie, že na prihlášky žalobcov sa prihliada) uplatnili na Okresnom súde Košice I. Rozsudkom zo dňa 20.11.2012, č.k. 26Cbi/4/2012-70 bola žaloba zamietnutá. Na základe odvolania žalobcov bol rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3CoKR/3/2014 zo dňa 5.5.2014 rozsudok súdu prvej inštancie zmenený tak, že na prihlášky žalobcov sa prihliada. Následne správkyňa konkurznej podstaty úpadcu pohľadávku žalobcu v prvom rade poprela čo do výšky 92.945,97 eur a poprela aj uplatnené zabezpečovacie právo. Pohľadávka žalobcu v 2/rade, vychádzajúc zo znaleckého posudku GemerAudit spol. s r.o., podľa ktorého má úpadca voči žalobcovi v 2/rade záväzok vo výške 170.408,65 eur, bola nad túto sumu, t.j. vo výške 322.554,24 eur taktiež popretá.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 28, § 29, § 32 ZKR a žalobu žalobcu v 1/ rade zamietol. Vychádzal pri tom zo znaleckého posudku č. 16/2010, vypracovaného znaleckou organizáciou GemerAudit spol. s r.o., z ktorého zistil, že z prihlásenej sumy 116.178,71 eur bola žalobcovi vrátená suma 82.984,79 eur, čo bolo v konaní preukázané pokladničnými dokladmi. Zo znaleckého posudku bolo zároveň zistené, že úpadca vo svojom účtovníctve za obdobie október 2011 na účte 497.002 popis „ODZ - Pôžička od Natas“ zistil záväzok vo výške 23.235,74 eur. Aj zabezpečovacie právo bolo teda uplatnené v nesprávnej výške.

7. Žalobcovi v 2/ rade súd prvej inštancie vyhovel, pričom vychádzal zo znaleckého posudku č. 1/2010, z ktorého vyplýva, že obchodný podiel jediného spoločníka predstavuje jeho podiel na majetku a záväzkoch, vychádzal z účtovných hodnôt k 31.12.2004. Zistil, že úpadca evidoval voči žalobcovi v 2/ rade záväzok vo výške 492.962,89 eur ku dňu 3.3.2005. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal neexistenciu pohľadávky žalobcu v 2/ rade, ale opiera sa len o tvrdenie, že hodnota obchodného podielu neznamena pohľadávku žalobcu v 2/ rade voči úpadcovi, ktorá by mala byť hrazená v konkurze.

8. O trovách konania vo vzťahu žalobca v 1/ rade - žalovaný rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal v konaní úspešnému žalovanému. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu žalobca v 2/ rade - žalovaný rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal v konaní úspešnému žalobcovi v 2/ rade.

9. Proti rozsudku - jeho II. výroku podal včas odvolanie žalovaný, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), f), h) CSP.

10. Odvolateľ dôvodí, že napadnutý výrok vychádza zo stavu v znaleckom posudku č. 1/2010 znalca Košice Audit s.r.o. hoci tento nepreukazuje to, že v účtovníctve sú zaúčtované záväzky voči žalobcovi v 2/ rade. Posudok bol spracovaný v roku 2010 a vychádza zo stavu účtovných hodnôt k 31.12.2004 a k tomuto dátumu existovala pohľadávka 14.851.000,- Sk spoločníka. Konkurz bol ale vyhlásený 18.10.2011, preto stav k 31.12.2004 nemožno stotožniť so stavom ku dňu vyhlásenia konkurzu, ku ktorému dátumu bola pohľadávka prihlásená bez toho, aby takýto záver bol preukázaný dokladmi ku dňu vyhlásenia konkurzu. Odvolateľ zároveň zdôraznil, že zo znaleckého posudku nevyplýva ani to, že by táto pohľadávka mala byť z titulu nevrátenej pôžičky, ako to tvrdí žalobca v 2/ rade.

11. Odvolateľ zároveň zdôraznil, že súd v konaní nebral do úvahy znalecký posudok č. 16/2011 znalca GemerAudit spol. s r.o. zo dňa 22.12.2011, kde znalec posudzoval práve to, či prihlásená pohľadávka žalobcu v 2/rade je evidovaná v účtovníctve úpadcu, pričom pri spracovaní mal k dispozícii okrem prihlášky pohľadávky žalovaného v 2/ rade aj znalecký posudok znalca Košice Audit s.r.o., zmluvu o pôžičke NATAS a účtovné doklady a knihy. Argumentuje, že žalobca v 2/rade predložil na preukázanie ním tvrdeného nároku iba znalecký posudok Košice Audit s.r.o., nič iné na preukázanie poskytnutia pôžičky (ako reálneho kontraktu) nepredložil. Dôvodí, že v účtovníctve a dokladovej dokumentácii úpadcu, z ktorej vychádzal znalec GemerAudit spol. s r.o. sa nenachádzajú žiadne zmluvy o poskytnutých pôžičkách medzi žalobcom v 2/ rade a úpadcom ARCHUS spol. s r.o. Košice. Z uvedeného znaleckého posudku vyplýva, že v období 10/2011 je ako záväzok voči spoločníkom uvedený iba záväzok vo výške 170.408,65 eur, avšak ani z tohto posudku nevyplýva, že by to mal byť záväzok z titulu pôžičky.

12. V ďalšom odvolateľ tvrdí, že súd prvej inštancie nesprávne preniesol dôkazné bremeno o existencii pohľadávky zo žalobcu v 2/ rade na žalovanú. Ak ale žalobca v 2/rade tvrdí, že pohľadávka, ktorú prihlásil do konkurzného konania z titulu pôžičky je oprávnená, musí preukázať, že zmluva o pôžička existovala. V tejto súvislosti dôvodí, že znalecký posudok č. 1/2010, na ktorý sa súd odvoláva, nie je dôkazom o existencii pôžičky, a to ani v roku 2004 ani v roku 2011. V roku 2004 je totiž iba zaúčtovaný záväzok voči spoločníkovi bez uvedenia titulu, ktorým môže byť nielen zmluva o pôžičke, ale aj iný právny titul, napr. podiel na hospodárskom výsledku spoločnosti a iné.

13. Na základe uvedeného sa žalovaný domáha, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku zmenil a žalobu zamietol.

14. Proti rozsudku, jeho I. výroku, podal včas odvolanie aj žalobca v 1/ rade.

15. V odvolaní konkrétne odvolacie dôvody (mimo dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. b CSP) neuvádza, ale z jeho obsahu je zrejmé, že má na mysli odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h), f) CSP. Tvrdí, že pohľadávka žalobcu v 1/ rade bola riadne zaevidovaná v účtovníctve v sume 116.178,71 eur. Navrhuje vec vrátiť súdu prvej inštancie s tým, aby tento požiadal správkyniu disponujúcu archívom ekonomiky, aby predložila faktúru a pokladničný blok, ktoré zreteľne musia preukázať skutočnosť, že peniaze boli vrátené na presne určenú pôžičku. Zároveň vzniesol námietku premičania uplatneného nároku. Z obsahu jeho odvolania vyplýva, že žiada, aby odvolací súd rozsudok v jeho I. výroku zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

16. Žalovaný k odvolaniu žalobcu v 1/ rade uviedol, že žiada, aby bol rozsudok v jeho I. výroku potvrdený ako vecne správny.

17. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu v 1/ rade a žalovaného ako podané včas, oprávnenými osobami, proti rozhodnutiu proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, odvolanie žalobcu v 1/ rade dôvodné nie je.

18. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal skutočnosťou, či dôvody uvádzané odvolateľmi sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Žalovaný ako odvolací dôvod uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. f), t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; písm. h), t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; písm. e), t.j. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

19. Žalobca v 1/ rade menuje iba odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b), t.j. že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z obsahu jeho odvolania vyplýva, že namieta aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom stanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Článok 48 ods. 2 Ústavy SR zakotvuje právo každého, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu vo veci konať. Ak fyzická, či právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa stranou sporu so všetkými tomu zodpovedajúcimi právami, ale aj povinnosťami, ktoré z jej postavenia v konaní (žalobca, či žalovaný) vyplývajú. (Nález Ústavného súdu II.ÚS 14/2001, II.ÚS 132/02, III.ÚS 171/2006). Podľa článku 6/ CSP ods. 1 strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t.j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania a ako opakovane judikoval Ústavný súd SR, že súčasťou základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva zrozumiteľne odpoveď na všetky skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom sporu.

22. Ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. CSP o vykonávaní dokazovania.

23. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý -

hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

24. K odvolaniu žalovaného odvolací súd udáva:

25. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel (pokiaľ ide o žalobcu v 2/ rade), pričom vychádzal zo znaleckého posudku č. 1/2010, z ktorého vyplýva, že obchodný podiel jediného spoločníka (vychádzajúc z účtovných hodnôt k 31.12.2004) je ku dňu 3.3.2005 492.962,89 eur s tým, že žalovaný nepreukázal neexistenciu pohľadávky žalobcu v 2/ rade.

26. K predmetnému znaleckému posudku odvolací súd predovšetkým udáva, že jeho úlohou bolo posúdiť a vypočítať hodnotu obchodného podielu žalobcu v 2/ rade v obchodnej spoločnosti ARCHUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, kde znalec vychádzal z účtovných hodnôt ku dňu 31.12.2004. V znaleckom posudku je konštatované, že úpadca eviduje záväzok voči žalobcovi v 2/ rade vo výške 14.851.000,- Sk. Existenciu tohto znaleckého posudku a výsledky v ňom uvedené napokon žalovaný ani nerozporuje.

27. Odvolací súd konštatuje, že tento znalecký posudok (bez ďalších dôkazov) nie je preukázaním existencie pôžičky v uplatnenej výške, nemôže ním byť z dôvodu, že vychádzal z účtovných dokladov k 31.12.2004 (nie ku vyhláseniu konkurzu).

28. Súd prvej inštancie zároveň vôbec nezrejmil, ako sa v tomto smere vysporiadal s dôkazmi predloženými žalovanou - znaleckým posudkom Gemer Audit, spol. s r.o. podľa ktorého je záväzok žalovaného voči žalobcovi v 2/rade ku dňu vyhlásenia konkurzu 170.408,89 eur, ktorá suma bola žalovanou uznaná.

29. Ustanovenie § 150 CSP zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu - povinnosť tvrdiť a na dané tvrdenie predložiť dôkazy preukazujúce jeho pravdivosť (dôkazné bremeno). Povinnosť strany sporu uviesť skutkové tvrdenia a označiť dôkazy preukazujúce jeho pravdivosť sa vzťahuje na všetky skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Ide teda o tie právne skutočnosti, ktoré spôsobia vznik jej nároku alebo zánik jej povinnosti (skutkové tvrdenia žalobcu sú prostriedkami procesného útoku, žalovaného prostriedkami procesnej obrany). Dôsledkom toho, že tvrdenie nie je preukázané (resp. súd ho nepovažuje za pravdivé) je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie. Uvedené ale neplatí bezvýhradne - ide o tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, ktorá vychádza z toho, že nemožno od strany sporu spravodlivo žiadať, aby preukázala reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. Ak napr. žalobca tvrdí, že žalovaný nezaplatil, tak nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby uvedené tvrdenie preukázal (t.j. označil dôkazy preukazujúce jeho pravdivosť). V takomto prípade dochádza k preneseniu dôkazného bremena na žalovaného, t.j. žalovaný musí preukázať, že zaplatil.

30. Uvedené odvolací súd udáva vzhľadom na záver súdu prvej inštancie, že žalovaný nepreukázal neexistenciu pohľadávky žalobcu v 2/ rade. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, nie na žalovanom ale na žalobcovi spočíva dôkazné bremeno, pretože je to on, kto si uplatňuje svoj nárok v súdnom konaní, teda on musí niečo tvrdiť a predložiť dôkazy na preukázanie pravdivosti tohto tvrdenia a navyše žalovaný nemôže preukázať, že niečo neexistuje (viď. vyššie).

31. Možno preto skonštatovať, že v prejednávanej veci (vo vzťahu žalobca v 2/rade - žalovaný) rozhodnutie nevychádza zo skutkového stavu zisteného z vykonaného dokazovania, je sčasti nepreskúmateľné (súd prvej inštancie sa nevyporiadal s dôkazmi predloženými žalovanou), preto bol jeho II. výrok odvolacím súdom podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušený a v rozsahu zrušenia vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 CSP) s tým, že jeho úlohou bude odstrániť vyššie vytknuté vady, t.j. výsledky doposiaľ vykonaného, resp. doplneného dokazovania vyhodnotí podľa zásad uvedených v § 191 CSP a svoje rozhodnutie riadne odôvodní.

32. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu v 1/rade, odvolací súd udáva:

33. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu žalobca v 1/ rade - žalovaný vychádza z riadne vykonaného dokazovania. Je založené na skutkových zisteniach, ktoré z vykonaného dokazovania vyplynuli. Len pre úplnosť odvolací súd udáva, že znaleckým posudkom vypracovaným spoločnosťou GemerAudit s.r.o. je preukázané, že výška záväzku žalovaného voči žalobcovi v 1/ rade je 23.235,74 eur. Dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia v žalobe žalobca v 1/ rade nepredložil, teda svoje tvrdenie nepreukázal, pretože jeho tvrdenie bolo vyššie uvedeným znaleckým posudkom vyvrátené.

34. V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania žalobcu v 1/rade odvolaciemu súdu nie je dost' zrejmé, čo ňou žalobca v 1/ rade sledoval. Premlčanie možno charakterizovať ako márne uplynutie doby stanovenej v zákone pre vykonanie práva. Ako také znamená výrazné oslabenie subjektívneho práva strany sporu, nakoľko premlčaním síce jej nárok nezaniká, nemôže ale byť súdom priznaný, ak strana sporu námietku premlčania vznesie. Nárok teda trvá, stáva sa však nevymáhateľným.

35. Z vyššie uvedeného vyplýva, že premlčanie je obranou žalovaného proti nároku žalobcu uplatneného v súdnom konaní. Z jeho podstaty (ako obrany) teda vyplýva, že jeho použitie (vznesenie námietky premlčania) je právne významné na strane žalovaného, pretože tento sa ňou bráni proti vznesenému nároku žalobcu (uplatnenému žalobou na súde), keď tvrdí, že žalobcov nárok síce trvá, avšak nebol uplatnený v dobe ustanovenej zákonom (premlčacia doba) preto nemôže byť priznaný v súdnom konaní.

36. Námietku v prejednávanej veci vznesol žalobca v 1/ rade, čo je (vzhľadom na vyššie uvedené) právne bezvýznamné.

37. Na základe uvedeného bol rozsudok súdu prvej inštancie v jeho I. výroku potvrdený ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

38. O trovách odvolacieho konania (žalobca v 1/rade - žalovaný) bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 s použitím § 215 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu má v odvolacom konaní úspešný žalovaný.

39. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).